

danne Loybestemmelser, der ikke kunne overholdes, men som absolut ville blive omgaaede.

Jeg er ogsaa enig med det ærede Medlem for 5te Kreds (Tesdorpf) angaaende Kommuneafstemningen. Det er ret meningsløst, at en Fjerdedel, hvortil kommer, at Kvinderne jo ogsaa have Valgret, skal afgøre, om der skal være en Kro et Sted, hvor man maaske af Hensyn til de vejfarende i høj Grad trænger til en saadan Kro. Man kan ogsaa tænke sig det Tilfælde, at en Mand har købt Kroen for en stor Sum Penge netop ud fra den Betragtning, at det var et rentabelt Foretagende, men hvis han saa gaar tidlig bort og hans Enke ikke kan fortsætte, kan en Afstemning gøre den værdiløs. Det er den Slags Ting, som jeg synes, der maa tages lidt varsomt paa, og der maa gælde noget lignende som med Hensyn til Apotekerbevillinger og den Slags Bevillinger, der maatte i hvert Fald kunne gives en Afstaaelsessum i Tilfælde af Nedlæggelse, hvad der jo ogsaa et enkelt Sted er antydnet. Der maa i denne Retning kunne træffes andre og mere betryggende Bestemmelser end den, der findes i Lovforlaget.

I § 28, 3die Stykke, fastslaas det, at det kan bestemmes, „at Bevilling til Beværtning med stærke Drikke ikke maa gives for Lokaler i en vis Nærhed af Retslokaler, Sessionslokaler, Kaserner, Hospitaller, Undervisningsanstalter, Kirker og lignende Lokaler til offentlig Brug“. Det er en Bestemmelse, som jeg absolut tror maa blive Genstand for en Ændring. Man tænke sig blot, hvorledes det vilde virke her i København.

Det vilde jo f. Eks. kunne blive forbudt at have Beværtninger i Nærheden af Raadhuspladsen eller i Nærheden af de andre store Etablissementer, som ere nævnte. Jeg synes, det er urigtigt og uheldigt at indsætte saadanne Bestemmelser; en Ordning af disse Forhold maa man overlade til Kommunalbestyrelsen.

Jeg skal slutte med at sige, at jeg paa min Gruppes Vegne skal tilsige al mulig Velvillie i Behandlingen af dette Forslag ogsaa i det Udvalg, der bliver nedsat.

Lewinsky: Om den Bestemmelse, der findes i § 6, der indfører ensartede Regler for alle Købstæder, er heldigere end den Ordning, vi nu have, hvor de enkelte Kommuner kunne vedtage en Vedtægt, der bestemmer Ordningen, stiller sig for mig tvivlsomt, fordi det vedrører Forhold, der dog ere højst forskellige. Man behøver blot at se paa Forholdene i en lille Købstad med 2—3,000 Indbyggere og paa Forholdene her i København. Jeg tror, at det er heldigst at blive staaende ved den Ordning, vi nu have, hvor Kommunalbestyrelsen har det i sin Haand at ordne denne Sag, som den er heldigst for Kommunen. Ogsaa jeg er meget betænkelig ved Bestemmelsen for Landets Vedkommende om de 5 Aars Bevillingsret og ved, at man er gaaet bort fra den Bestemmelse, som fandtes i det oprindelige Forslag, om Kommuneafstemning, thi Regelen der gav dog noget mere Sikkerhed for, at den Afgørelse, som blev truffen, var i Overensstemmelse med det store Flertal af Beboernes Ønsker. Ifølge Kommissionens Forslag skulde jo to Trediedele af samtlige stemmeberettigede stemme mod Bevillingen, for at den kunde falde bort. Men efter det foreliggende Forslag er det nok, naar en Fjerdedel af samtlige Vælgere er enig derom, og der ikke fra anden Side møder lige saa mange. Den Masse Kommuneafstemninger, vi have haft, viser, at Interessen har været grumme ringe, der møder kun et lille Antal Vælgere og stemmer ved disse Kommuneafstemninger. Derfor vil det let kunne hænde, at en Fjerdedel traf en Afgørelse, som i Virkeligheden vilde være i Strid med, hvad Flertallet af Kommunens Beboere ønsker. Heller ikke er jeg sikker paa, at den 5-aarige Bevillingsret er heldig, set fra et Afholdsstandpunkt, thi det kan let føre til, at Ejeren, som ved, at han kun er sikret i 5 Aar, netop derfor søger at benytte disse 5 Aar til at udnytte sin Alkoholbevilling i saa stor Udstrækning som mulig, for derved at skaffe sig et saa stort Udbytte som muligt i de 5 Aar, han har Beværterret — det er ikke sikkert, at han vil gøre det, men der ligger dog heri en Fare.

Det samme gælder med Hensyn til